

at det bestemmes i § 18, at Snefogden først i den følgende Maaned skal indberette til Sogneraadet, hvor meget Arbejde der er udført, og at vedkommende Smaafolk saa først midt i denne Maaned kunne faae deres Dagløn, thi det kan undertiden være vanskeligt nok for dem at vente saalænge. Den største Betænkelighed, jeg har ved dette Lovforslag, er, at der virkelig er Fare for, at Arbejdet enten vil blive noget for kostbart, eller at det vil blive for ringe udført, idet man udsætter sig for, at der vil blive udkommanderet altfor saa Folk. Der er dernæst, da Sognene skulle deles i Distrikter, ogsaa Fare for, at der vil opstaa nogen Skinsyge imellem disse Distrikter indbyrdes; thi det kan jo godt træffe sig, at et Distrikt faar en Snefoged, som er mindre opmærksom og dygtig til at udføre sin Gjering, saa at Arbejdet derfor kommer til at koste altfor uforholdsmæssig meget. Med Hensyn til Raskjvanskeligheden tilstaa jeg, at jeg ikke kan tillægge det den Betydning, som man har tillagt det andet Sted, at Sogneraadene ikke i Forveien kunne beregne, hvor mange Penge de overhovedet skulle sidde inde med, for at de kunne have nok. Derimod er det unegtelig en slem Ulempe, at Formanden for Sogneraadet skal have Afregning med; jeg kan gjerne sige, hver eneste Mand i Sognet, thi han vil da om Vinteren og i alt Fald i Snevintre aldrig se sit Hus tomt for disse Folk, med hvem han skal gjøre Afregning. Endelig har man næret Frygt for, at Byrden skulde blive noget forrykket, idet den hidtil i det Væsentlige har hvilet paa Hartkornet, men denne Betænkelighed kan jeg dog ikke tillægge stor Vægt. Nu kommer Byrden jo til at hvile baade paa Hartkornet og paa Formue og Veilighed, forudsat at man gaar ud fra, at Pengene skulle være Byrden, og at der skal gives en nogenlunde rimelig Betaling for Arbejdet, men derefter ville, som Lovgivningen for Tiden er, de Folk, som ikke bo paa deres Gaarde, f. Ex. store Godseiere og tillige Stiftelser og maasse Skovstrækninger, undgaa at komme til at tage Del i Snefastningsbyrden. Men trods disse Betænkeligheder har den bestaaende Lov af 30te December 1858 dog saa mange Ulemper, at jeg meget maa

ønske, at man kunde faae Noget ud af dette Lovforslag og navnlig hvis der kunde blive gjort adskillige Endringer i de af mig antydede Retninger. Jeg kan ikke andet end anerkende, at den høitærede Indenrigsminister dog herved har gjort et lille Skridt henimod det Maal, som er omtalt i Motiverne.

Thorup: Jeg skal begynde med at udtale min Anerkjendelse og Daastjennelse af, at den høitærede Minister har forelagt et Lovforslag, der tilsigter at indføre en ligeligere og retfærdigere Fordeling af Pligtarbejder og Pligtforløser i offentlige og kommunale Diemed. Thingets Stilling til dette Forslag vil jo komme til at bero paa, hvorvidt man finder de nu gjældende Bestemmelser med Hensyn til disse Spørgsmaal brugbare eller dog tidsvarende. Opfaster jeg dette Spørgsmaal for mig selv, maa jeg tilstaa, at jeg finder dem om ikke ubrugelige saa dog ikke tidsvarende, og jeg tror, at man, naar man overhovedet ønsker at faae nogle mere tidsvarende Bestemmelser, maa følge det Princip, der er nedlagt i dette Lovforslag, nemlig Betalingsstykket. Hvad Pligtarbejde og særlig Snefastningsarbejde angaar, forekommer det mig, at de 4 Faktorer, som man nu har at rette sig efter, nemlig Hartkornet, Assurance-summen af de Bygninger, af hvilke der svares Bygningsafgift, den Bedrift, der drives i disse Bygninger og endelig Folkeholdet, ere af en meget kompliceret Vækkelse, og efter den Erfaring, jeg har havt, gaar man ogsaa i de forskjellige Amter frem paa forskjellig Maade, idet der er visse Amter, hvori man tager mindre Hensyn til Assurance-sum, Folkehold og Bedrift, medens man i andre Amter tager større Hensyn dertil. Dette tyder allerede paa, at disse Bestemmelser ikke ere praktiske eller rigtige. Med Hensyn til Pligtforløser er det ingen afgjort Sag, at den, som mangler en lille Brøddel i 2 Ed. Hartkorn, har en ringere Gynde til at yde disse Pligtforløser end den, som har de fulde 2 Tønder Hartkorn og saa fremdeles. Det kan være Tilfældet, at den, der f. Ex. slet ikke eter noget Hartkorn eller maasse kun har 2—3 Skjæpper Hartkorn, har langt bedre Raad til at ud-